

Громадсько-політичний і теоретичний журнал «Віче» внесено до переліку видань, публікації в яких зараховуються як наукові роботи при захисті дисертацій у галузі юридичних наук (постанова Президії ВАК № 1-05/8 від 22 грудня 2010 року «Про внесення періодичних друкованих наукових фахових видань до нового Переліку наукових фахових видань України»)

13/2015
(393)

Виходить у Києві
з квітня 1992 року.
3 2006-го – двічі на місяць

Журнал Верховної Ради України

Громадсько-політичне і теоретичне видання
Засновник – Верховна Рада України

Колонка редактора

Гаряче літо-2015. А з пам'яті чомусь виринає травень–червень 1995-го: коли парламент і Президент не могли дійти згоди щодо нової Конституції України й протистояння зашкалювало, ці інститути державної влади як сторони ухвалили й підписали так званий Конституційний договір про засади організації та функціонування державної влади й місцевого самоврядування в Україні на період прийняття нової Конституції. Звісно, цей ерзац не міг замінити Основний Закон сповна, але регламентував владу й на певний час призупинив політичні пристрасті. Документ по-різному оцінювали правознавці, й зокрема конституціоналісти, однак незаперечним фактом було обопільне намагання врегулювати взаємовідносини законодавчої й – ось тут увага – президентської як виконавчої гілок влади. Президент виступав главою держави й виконавчої влади України. Призначав без згоди парламенту Прем'єр-міністра України, формував уряд. Тобто з парламентсько-президентської моделі влади перейшли до президентсько-парламентської. Ніби й повноваження розмежувалися, й відповідальність визначалася. Проте саме цей момент і є надто суперечливим для сторін. Бо одна, як правило, заявляла про узурпацію влади, а друга набирала стільки повноважень, скільки могла набрати й при цьому уникнути будь-якої відповідальності – що де-юре, що де-факто. Адже президентська вертикаль поширювалася й на місцеві адміністрації. Щоб і в Основному Законі надалі «застопити» президентський статус-кво, навіть проводилося опитування, що, звісно, не могло легітимізувати привласнення влади. Ті події були прологом до ухвалення нової Конституції України через рік. І навіть за такого часового люфту документ став результатом шантажу, компромісу й прогресу на межі можливого.

Конституційний процес, який триває в Україні нині, вже є унікальним. А якщо вдасться запровадити реформи, котрі закладаються ним, і вони не будуть скомпрометовані, це означатиме, що влада в Україні є відповідальною.

А історія таки навчає. Шануймося, вічаймося, не наступаймо на граблі!

*Олександр
Александрович*

У номері:

ВЛАДА

- 2** Те, що відбувається в Україні, стосується всіх європейців
- 4** Меморандум про взаєморозуміння між Верховною Радою України та Європейським парламентом про спільні рамки парламентської підтримки та підвищення інституційної спроможності
- 6** Тарас РОМАНЮК.
Конституція – це права
- 8** Єгор РАХНОВЕЦЬКИЙ.
Зміни до Конституції...
- 9** Декларації про державний суверенітет України – 25!
- 10** Світлана ПИСАРЕНКО.
І площа змінила гнів на милість
- 12** Олександр КОЦЮБА.
Чому і як протистоять реалізації декларації...
- 14** Ігор БЕККЕР.
Поліція: тестовий режим
- 16** Євген ТИЩУК.
Володимир Гройсман: «Процес децентралізації тісно пов'язаний із внесенням змін до Конституції України»
- 16** Децентралізація: шанс на зміни
- 20** Лариса МАРЧУК.
Мер Львова Андрій Садовий: «Люди готові до жертвості, коли їм кажуть правду»
- 22** Олександр МАЛІЄНКО,
Тарас РОМАНЮК.
Децентралізація по-київськи
- 23** Ігор ГРИЦЯК.
Урядування в містах – столицях європейських країн
- 25** Віктор КУЛАКІВСЬКИЙ.
«Роздепутатнення» постійних комісій як вияв демократичності
- 27** Олександр МАЛІЄНКО.
Як активізувати децентралізацію

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

- 28** Олександр КОСТЕНКО.
Яка Конституція нам потрібна...
- 30** Валерій КОЛЮХ.
Бюджетно-фінансова функція в системі контрольних повноважень парламенту...
- 34** Володимир НЕСТЕРОВИЧ.
Роль друкованих парламентських видань у забезпеченні діалогової комунікації між парламентами та громадськістю

- 39** Євген КРАСНЯКОВ.
Позашкільна освіта та її місце в структурі освіти України

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

- 41** Тарас РОМАНЮК.
Нові правила прямого народовладдя
- 42** Михайло ДОВБЕНКО.
Дефолт: ретроспектива й сучасні виклики
- 43** Яна ОСАДЧА.
Відповідальність. Можливість. Власність
- 44** Володимир ШЕМАЄВ.
Військова-технічна співпраця України з Росією згортається
- 46** Сергій КОШОВИЙ.
З Китаєм не розминутися...
- 48** Лариса МАРИЩЕНКО.
ООН без ілюзій
- 50** Яна ОСАДЧА.
Відданість Мінським угодам маємо ще й доводити
- 51** Максим ТИХОНОВ.
Гуманітарний термінал в Одесі
- 52** Влад КОСТРОВ.
«Акваріум» проти України, або Таємна війна російського ГРУ
- 55** Олександр МАЛІЄНКО,
Микола БІЛОКОПИТОВ (фото).
Трагічне відлуння Катині
- 56** Сергій ДУБРОВІН.
Не можна ховати невпізаних!

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

- 58** Тарас РОМАНЮК,
Микола БІЛОКОПИТОВ (фото).
Хтось забув, а хтось пам'ятає
- 60** Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
«Найстрашнішою на війні є війна»
- 62** Яна СТАДІЛЬНА.
Плюс декомунізація всієї країни
- 64** Лариса МАРЧУК.
«Ніколи нічого не робить, що не в інтересах українського народу»...
- 66** Ольга КРАСОВСЬКА.
Полуденне побачення зі Святою Софією
- 68** Володимир СУПРУНЕНКО.
Віфлеємське диво
- 70** Ольга КЛЕЙМЕНОВА,
Микола БІЛОКОПИТОВ (фото).
Бранка «того святого малювання»
- 72** Нерамковані бешкети серйозних чоловіків

Мартін Шульц і Володимир Гройсман жваво спілкуються перед підписанням Меморандуму про взаєморозуміння між Верховною Радою України та Європейським парламентом. Київ, 3 липня 2015 року